

MOJE VZPOMÍNKY NA TĚLOVÝCHOVNOU JEDNOTU HORNÍ ÚJEZD

V Hornoujezdském zpravodaji mi byl nabídnut k přečtení pěkný článek, který napsal za zdejší Tělovýchovnou jednotu její současný předseda p. Zdeněk Beneš z Desné, který to již napsal jak jinak, než z pohledu mladší generace.

Bylo mi navrženo, abych na jeho článek navázal, jak dále uvádí, 5. dubna v den otevřených dveří s prohlídkou šaten, zázemí, klubovny a dalšího prostoru, tohoto nového sportovního stánku. V neděli pak 22. června bude slavnostní otevření nových kabin s tímto programem: fotbalové utkání mládeže, zápas starých gard, zápas mužů a další. Já tehdy za tu starou gardu byl ve funkci místopředsedy TJ Horní Újezd cca 12 roků.

Při dnu otevřených dveří nově vystavěných šaten 5. dubna letošního roku, kam jsem byl jako dlouholetý místopředseda TJ pozván. Měl jsem zde možnost pronést krátkou zdravici k přítomným návštěvníkům. Časově však nebylo možné sdělit vše, co jsem chtěl. Proto jsem se rozhodl podělit se o mé vzpomínky touto cestou.

Mám za to, pokud se mohu podívat zpět do minulosti. Nemohu jinak, že se za tu dobu podařilo také nám uskutečnit mnoho různých užitečných akcí, které vedly k dalšímu rozkvětu a upevnění pozice neaktivnějšího spolku ve sportovní činnosti TJ na Horním Újezdě. Za které, se nemusí naše stará garda stydět. Po založení TJ v roce 1966 a jejím následném útlumu. To byl Āda Vejrych z Cíkova, který obnovil její činnost. Začátky byly jako ve všem, když se začíná velmi těžké, problémů bylo více, než se nyní může zdát. Tehdy ještě hrálo několik hráčů za Sebranic. Nakonec padlo rozhodnutí!!! Bude se hrát mistrovská fotbalová soutěž také v Horním Újezdě!!!

Následovalo přihlášení se do soutěže v nejnižší okresní třídě, urychlené stažení všech hráčů ze Sebranic. První zápasy se hrály na malém školním hřišti v Desné, které svými malými rozměry nevyhovovalo pro tyto okresní soutěže. Tehdy se naši hráči přestrojovali ve stodole JZD, hosté pak v autobuse. Po zápase žádné sprchy nebyly, kdo se chtěl umýt musel do vzdáleného kravína zdejšího JZD. Kde se v šatně kravína přestrojovali také rozhodčí a kde chybělo vše další, co je třeba k této soutěži mít.

O současném hřišti na tzv. „Fulíkově louce“, dole u autobusové zastávky se stále jednalo a bylo kolem toho dosti problémů, než se nám podařilo získat souhlas místního JZD. Hřiště nám bylo prozatímne propůjčeno na dobu neurčitou s tím, že plochu hřiště musíme pravidelně sekat, posečenou trávu odvázet ke zkrmení do kravína. Musím zde uvést, že v této věci nám byl velmi nakloněn předseda JZD p. Václav Lněnička. Kdy bez jeho pomoci nevím, jak by to vše dopadlo.

Následovalo vyměření hřiště, osazení kovových branek. Pozdější jeho ohrazení dřevěnou tyčevinou z Vysokého lesa protože, tam roste slabá a hodně dlouhá. Po dohodě s hajným a jejím vytěžením, odvozem, oškrábáním od kůry a následně pak jejím ohrazením zábradlím, kolem prostoru hřiště. Pár roku to vydrželo, hráči si to pochvalovali, kvůli lepší orientaci při hraní v prostoru hřiště. Později bylo nahrazeno zábradlím kovovým od Jiskry Litomyšl, toto se tam rušilo a bylo osazeno novým. Hráči se stále museli přestrojovat vzadu v kulturním domě ve sklepních místnostech. K umývání po zápase posloužil Lubenský potok, což v začátku jara, nebo v pozdním podzimu, bylo opravdu jen pro ty otužilé náture.

Náš sen!! Poříditi si kabiny blízko našeho hřiště se nám podařilo uskutečnit až, když se naskytlá příležitost, odprodejem vyřazených stavebních buněk. Ze zařízení staveniště od Průmstavu Pardubice, který působil při modernizaci v n. p. Vertex Litomyšl a také z n. p. Silnice Litomyšl. Šlo o velmi poškozené buňky, ze kterých se ani nechtělo věřit, co šikovnost našich lidí dokázala. Z toho vykřesat a tak se časem z toho vyklubal, krásný dřevěný sportovní stánek. Který sloužil ke spokojenosti celá dlouhá léta. Kde následně vznikly kabiny pro muže, dorost, žáci, hosté, domácí hráče, kabina pro rozhodčí, sklad pro dresy, míče, a další sportovní inventář, místnost občerstvení, prostor umývárny a WC. Nyní, když jsem viděl, jak se tento dřevěný stánek likviduje, před výstavbou nových kabin, věřte mi, že mi jich bylo velmi líto, já však věděl, že tomu tak musí být, pokud se má vybudovat zařízení nové, jako jedna z podmínek dotace EU.

S čím, jsme se neustále potýkali jak jinak, byly peníze. Nákup dresů, míčů, platba rozhodčí, benzín, nafta, doprava na zápasy ven, další a další platby a nebylo jich málo. Snad tady jsme měli trochu štěstí, neboť Horní Újezd má krásný stánek a to kulturní dům. Za který se tato obec s nevelkým počtem obyvatel může jen chlubit. Tak jsme toto řešili pořádáním až osmi tanečními zábavami v roce. Již od plesů, velikonočních, pouťových, letních, posvícenských, vinobraních, štěpánských několikrát i zábav silvestrovských. Kdy se naše TJ zúčastňovala ještě jiných dalších akcí v obci, jako sběr železného šrotu, stavba spojovací chodby od mateřské školky po školní budovu. Výpomoc v místním JZD a další. Takže, naše TJ byla trvale vyhodnocována jako nejlepší ze všech složek v obci. Taneční zábavy pořádané naší tělovýchovnou jednotou byly velmi oblíbené v širokém okolí, za účasti známé litomyšlské kapely GAMBRINUS. V den pořádání naší zábavy musel večerní autobus z Litomyšle v 19.00 hod. použít i tři posily. Zábavy s počtem 400 návštěvníků byly zcela normální.

Tady, bych si dovolil trochu odbočit od tématu. Obec Horní Újezd měla a stále má velmi šikovné lidi. Kdy ještě před ustavením naší TJ se v této obci pořádaly zdařilé akce na konci roku. A to estrádní silvestrovské večery sestavené p. Václavem Lněničkou z příhod celého ročního dění v obci. Pro který měl velký cit a talent, kdy si něco málo dovolím z jeho jedno aktovky zde ocitovat: "Hakl křičí, drž to mámo, potvora šlajf nedržel, fura vzala převahu a seno leží na svahu, atd...". Ty silvestry se hrály ještě na sále v Drábkově hospodě. Později již v kulturním domě. Bylo vždy do posledního místa vyprodáno. K tomuto silvestrovskému pořadu byl později přizván, známý humorista z Osíka p. Josef Lněnička, já jsem si v každém tom silvestrovském pořadu s Rudou Boháčem také rád zahrál, ale to jsem trochu odbočil a vracím se zpět k výše uvedenému tématu. Mám ale stejně za to, že se dříve lidé uměli lépe bavit, než je tom dnes, co na to říci, je jiná doba.

Naše TJ Horní Újezd se uměla také kulturně vyžívat. Každým rokem na svátku žen, jsme navštívili ženy všech našich fotbalistů. S kytíčkou a přáním všeho nejlepšího. Ženy to opětovaly slavnostním připitkem. Při té poslední gratulaci, to již bylo u mnohých z nás, nad naše síly. Naše řady také již značně prořídly. Jelikož při tom slavnostním připitku. U každé návštěvy byl většinou podán jiný alkohol. Co bylo právě doma a tak vydržet to vše, až do konce, bylo jen pro silné náture. Dále oslavy při různých příležitostech a významných výročí, svatbách, atd. Tak mi řekli Vlasto, na to musíš vzít harmoniku a tak se také stalo, což mnohdy končilo až za ranního kuročení. Protože, tehdejší hospodská paní Dupalová měla slabost na harmoniku. A tak nás nechala, až jsme se sami rozpustili. Jak se říká, tvrdilo to muziku, utužovalo přátelství, poznávání se a další klady pro další naši práci.

Nyní se vracím zpět k výše uvedenému a dovolím si zde vyjmenovat tehdejší složení výboru TJ Horní Újezd staré gardy: Novák Bohumil předseda HÚ, Čermák Vlastimil místopředseda Litomyšl, Mokrejš František hospodářský a organizační pracovník HÚ, Boštík Jan st. HÚ, Boštík Jan ml. HÚ, Čermák Josef Litomyšl, Chadima Ladislav HÚ, Prokop Pavel HÚ, Chadima Miroslav HÚ, Novák Stanislav Desná, Chadimová Alena HÚ.

Trenéři: Āda Vejrych HÚ, Pepa Čermák Litomyšl, Pavel Boštík Poříčí, Libor Horák Horní Újezd, Jirka Procházka Polička, Āda Portlík Litomyšl. Trenéři žáků: Ing. Václav Lněnička HÚ, Karel Žďára Desná, ti to se žáky moc uměli. Žáci když před zápasem nastupovali na hřiště, budili smích u diváků soupeře. Jak to popsat? Zkusím to.. Kdy trenky těchto žáčků při větší neposekané trávě na hřišti se téměř otírali o tu trávu, ale pozor!! Po hvizdu rozhodčího? Divákům soupeře smích brzy přešel, neboť po většinu zápasu se hrálo jen na polovině soupeře, kdy títo naši žáčkové. Budili respekt i na cizích hřištích dokázali porážet Českou

Třebovou, Vysoké Mýto, Litomyšl. Příklad za vše, v zápase s Dolním Újezdem je dokázali porazit 10:0 jejich trenér to psychicky nevydržel a předčasně odešel. Po ukončení zápasu tito záčkové odcházeli ze všech cizích hřišť s velkým uznáním a velkým potleskem.

U dorostu se mi v paměti vybavují, dva hráči a to Zdeněk Beneš Desná a Jirka Kladiava Desná, ti chlapi snad měli čtyři oči, jak o sobě věděli, to byla sešranost. Já měl vždy pocit, že již před každým zápasem se domluvili, kolik si dá každý branek.

Muži jen stará garda: První soutěž se začínala hrát na Horním Újezdě v roce 1977 v tomto složení: Láďa Chadima HÚ, Fanda Mokrejš HÚ, Josef Kuchta Lubná, Pepík Lipavský Desná č.1, Honzík Boštík HÚ, Venca Boštík HÚ, Honzík a Standa Kysilkovi Desná, Jarda Vimr HÚ, Pepa Jílek Lubná, Pavel Kopecký Desná, Standa Vraspír Lubná, Venca Lipavský HÚ, Pepa Čermák Litomyšl. Následně pak: hráči v dalších fotbalových soutěžích mužů: Fanda Šimek HÚ, Pepa Flidr Desná, Láďa Lipavský Desná, Mírek Lipavský Desná, Honzík Řehák Desná, Láďa Kladiava Desná, Honzík Lipavský HÚ, Olda Nádvořík Desná, Jirka Petr Litomyšl, Libor Horák HÚ, Pavel Boštík Poříčí, Jirka Procházka Polička, Honzík Němec Osík, Venca Motyčka HÚ. To byl pan brankář, ten když v brance rozpažil, tak nebylo místo, kam umístit soupeřem míč do jeho branky. A další plejáda hráčů, kteří by si zasloužili být zde uvedeni, ale moje paměť není již tak dokonalá, omlouvám se jim tímto. O praní dresů se vzorně postupně staraly jak šly roky: Marie Pohorská HÚ, Marie Soukupová HÚ, Hanka Šinkorová HÚ.

Z našeho výboru staré gardy byl z nás velmi, pracovitý Fanda Mokrejš. Neúnavný, svědomitý pracovník, dobrý organizátor, který zvládal vést časově náročnou fotbalovou administrativu. Déle jak 30 let, přitom dělal správce šaten, vedl schůze výboru, stihl při tom ještě hrát fotbal. Kdy i po svém zvolení do funkce starosty obce na tělovýchovu nezapomněl. Dokázal ještě odkoupit a převést do majetku obce od 14ti majitelů pozemky, kteří byli vlastníky na našem hřišti. To byl zásadní počín po kterém, se teprve mohlo uvažovat o realizaci stavby nových šaten. Kdyby se této mravenčí práce neujal, dodnes by seděli fotbaloví fanoušci za silnicí a pod děštníky. Nyní v krajském výboru STAN (starostové a nezávislí) za Pardubický kraj je ve funkci předsedy a tajemník této krajské oranizace.

Dalším pokračovatelem díla nových kabin jak se mi dostalo sluchu, kdy v tomto pokračoval a zhostil se tohoto náročného úkolu, je stávající starosta ing. Boštík. Kdy se v investičních záležitostech dokázal velmi dobře pohybovat, neboť dokázal plynule navázat na již zpracovanou a schválenou projektovou dokumentaci na nové kabiny. Dále pak pokračovat a vést velmi náročnou papírovou agendu končící po kladné vyřízení žádostí o dotaci z EU. Toto dílo, za téměř osm milionů dovedl až do zdárného konce. Veliké díky za jeho velmi náročnou práci s výstavbou nových kabin patří také jemu!!!

Budu se těšit na 22. června, kdy jak jsem již výše uvedl, se plánuje slavnostní otevření šaten a věřím, že se jako stará garda zase sejdeme a společně zavzpomínáme na tyto začátky.

Mně pak, už jen zůstane ve vzpomínkách mnoho toho pěkného na to, co jsem prožil v mladých letech u Vás v Horním Újezdě.

V Litomyšli 29.5.2014

Z mých pamětí na starou gardu TJ Horní Újezd
- sepsal Vlastimil Čermák, Litomyšl -

Zleva stojící: Chadima L., Šimek Zd., Chadima M., Prokop P., Kopecký P., Boštík J., Flidr J., Jílek J., Mokrejš Fr.
Zleva klečící: Čermák J., Lněnička J., Veselík J., Lipavský J., Němec J., Lipavský J., Boštík V., Kladiava J.